

1.

Το Α/Τ ΚΡΗΤΗ Η ιστορία ενός πλοίου στον πόλεμο (1943-45)

Από το βιβλίο του Αντιναυάρχου (ε.α.) Αρ. Γιαννόπουλου ΠΝ
τ. Προέδρου της ΕΑΑΝ

Έπαινος Ακαδημίας Αθηνών 1980

Περιεχόμενα :

1. [Πρόλογος Β' Εκδόσεως & Εισαγωγή](#)
2. [Παραλαβή του Α/Τ ΚΡΗΤΗ](#)
3. [Νοέμβριος 1943 - Μάιος 1945 - Νηοπομπές](#)
4. [Απόβαση στο Άντζιο](#)
5. [Η ανταρσία του Απριλίου](#)
6. [Απόβαση στη Νότιο Γαλλία](#)
7. [Απελευθέρωση της Αθήνας](#)
8. [Ο πόλεμος τελειώνει - Η Ρόδος ελεύθερη](#)
9. [Μάιος 1945 - Επίλογος](#)

[Με click στους τίτλους #2 ως #9 μεταβαίνετε στο αντίστοιχο κεφάλαιο]

Πρόλογος Β' εκδόσεως

Η γρήγορη σχετικά εξάντληση των 1.000 αντιτύπων της πρώτης εκδόσεως, ο έπαινος της Ακαδημίας Αθηνών, τα πάσης φύσεως τιμητικά σχόλια, και η συνεχιζόμενη επίμονος ζήτησης του βιβλίου μου αυτού, μου δημιούργησαν την ηθική υποχρέωση να αναλάβω την επανέκδοσή του.

Ίσως έτσι περισσότεροι θα γνωρίσουν καλύτερα τη Ναυτική μας ιστορία που εγγίζει τα όρια του θρύλου, και ασφαλώς θα τιμήσουν την λαμπρά Ναυτική μας παράδοση όταν και εάν οι καιροί τους το ζητήσουν.

Εάν σ' αυτή τη φιλοδοξία μου επιτύχω, έστω και σε ελάχιστο ποσοστό, τότε νομίζω ότι αξίζει πάρα πολλά, η νέα μου αυτή προσπάθεια.

Ο Συγγραφέας

Εισαγωγή

Στη ρίζα των Μαλαξιανών βουνών που δόξασε ο ηρωισμός των Κρητικών παλικαριών, σε μια δεσπόζουσα θέση, μεταξύ του δημοσίου δρόμου από τη Σούδα στο Ρέθυμνο και του Ναυτικού Νοσοκομείου του Πολεμικού μας Ναυστάθμου Κρήτης, προβάλλει σε βάθρο ύψους τριών μέτρων το άγαλμα του Αφανούς Ναύτη.

Σύμβολο χιλιάδων ναυτών, που έδωσαν τα νιάτα τους για να θεμελιωθεί το μεγαλείο της πατρίδος, ο χάλκινος αυτός Ναύτης, σε φυσικό μέγεθος, υπερήφανος, ρωμαλέος και σιωπηλός, ακουμπισμένος σε μία δέστρα караβιού, με το χέρι στηριγμένο στη μέση, με βλέμμα αγέρωχο, ατενίζει το Ακρωτήριο, το λόφο της λευτεριάς, με τον τάφο του μεγάλου Εθνικού οραματιστή, και αγναντεύει τα Ελληνικά πέλαγα, σαν να συλλογιέται τις δόξες και πίκρες που πέρασαν, σαν να μελετά τις μέρες που έρχονται.

Το μνημείο αυτό του αφανούς Ναύτη, στήθηκε για να τιμήσει τον Έλληνα Ναύτη με την πλατιά του έννοια. Από το Ναύαρχο μέχρι τον τελευταίο Ναύτη του Πολεμικού μας Ναυτικού, και από τον Πλοίαρχο μέχρι τον πρωτόμπαρκο της Εμπορικής Ναυτιλίας μας.

Νεκρό ή ζωντανό, παρόντα ή απόντα, τον Έλληνα Ναύτη, που με την ανιδιοτέλεια, την επιμονή, την θέληση, την ευγένεια και αποφασιστικότητα, την μετριοφροσύνη, την ικανότητα και την πίστη του στην ιδέα της πατρίδος, τίμησε την Ναυτική Παράδοση του Έθνους.

Έχει όμως και τη συμβολική του αξία το μνημείο. Όπως οι Αρχαίοι Έλληνες από τα λάφυρα των πολέμων, έφτιαχναν μνημεία για να θυμούνται και τις νίκες τους και τις ήττες τους, έτσι έγινε και με τον αφανή Ναύτη.

Ο χαλκός μαζεύτηκε από τα εγκαταλελειμμένα καλώδια και πυρομαχικά των κατακτητών της Κρήτης το 1941, και η χύτευσις του έγινε από τους εργαζομένους στο χυτήριο του Ναυστάθμου δωρεάν. Όπως επίσης δωρεάν προσέφερε την όλη καλλιτεχνική εργασία, από πηλό, γύψο και κερί Χανιώτης καλλιτέχνης και η πέτρα του βάθρου του προσεφέρθη από τα λατομεία της Μαλάξας. Προσφορά τιμής προς τους νεκρούς μας των θαλασσών.

Το μνημείο αυτό με την απλότητά του και την συμβολική του αξία, κυρίως δε με την ανιδιοτελή προσφορά του, μου έδωσε το κίνητρο να γράψω το βιβλίο αυτό, χωρίς καμιά προηγούμενη συγγραφική πείρα. Αφορά στην πολεμική δράση του αντιτορπλικού μας ΚΡΗΤΗ στον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Δεν αναφέρομαι σε πρόσωπα, παρά μόνον όταν η ιστορική αλήθεια ή η μαρτυρία τους το επιβάλλει. Ούτε επιδιώκεται αυτοπροβολή.

Το ότι υπηρέτησα στο αντιτορπιλικό ΚΡΗΤΗ από την παραλαβή του μέχρι το τέλος του πολέμου, με βοήθησε στο να αποτολμήσω την συγγραφή του βιβλίου με βάση τις αναμνήσεις μου. Η ιστορία μου αφορά το πλοίο, την ακριβή ιστορία του πλοίου που έφερε το όνομα ΚΡΗΤΗ. Προσπάθησα να την κάνω απλή, ενδιαφέρουσα και κατανοητή, όχι μόνο για τους ναυτικούς μας, αλλά και για αυτούς που δεν έχουν ειδικές γνώσεις του πολέμου στη θάλασσα, και γενικότερα του ναυτικού επαγγέλματος.

Προσπάθησα επίσης να συνδέσω ιστορικά, όσο γίνεται, τα γεγονότα και τη ζωή του πλοίου, με την παγκόσμια πολεμική κατάσταση και με ιδιαίτερη έμφαση στο Μεσογειακό χώρο, όπου έδρασε το αντιτορπιλικό.

Τέλος προσπάθησα, την ιστορία αυτή να την κάνω απρόσωπη. Δεν έχει σημασία ποιοι επάνδρωσαν το πλοίο στο πόλεμο. Αυτούς τους τιμά η πατρίς με το μνημείο του Αφανούς Ναύτη. Το καράβι όμως, σαν σύνολο, που πουλήθηκε το 1960 σαν παλιοσίδερα, έπρεπε κι αυτό κάποτε να τιμηθεί. Και αυτό αποτολμώ με το βιβλίο μου αυτό, Το κατά πόσο το πέτυχα μόνον ο αναγνώστης θα μπορέσει να το κρίνει.

Ο Συγγραφέας

[Click στους τίτλους #2 ως #9 των περιεχομένων, για μετάβαση στα επόμενα κεφάλαια]